

Nitrives som fremste folkevalgte

bestemt meg. Jeg blir 62 år i november, og kan gå av med pensjon, hvis jeg vil. Eller jeg kan gå tilbake til full tannlegejobb. Hvis jeg ikke bestemmer meg for å stille på nytt og blir gjenvalgt. Jeg trives som plommen i egget i ordførerjobben. Selv om jeg ofte føler meg mer som brannmann enn samfunnsplanlegger. En ordførers hverdag består mye i å gripe fatt i ting i øyeblikket. Langsiktighet er mer og mer et fremmed begrep. Mange snakker om den korte fireårsperioden mellom to valg. Men jeg synes politikerlivet er langt mindre langsiktig enn det, selv om vi som sitter lokalt er mer skjermet enn de som opererer sentralt. Jeg merker medienes overvåking jeg også, med to lokalavisser, Arbeidets rett og Fjell-Ljom, en lokalradio og en regionavis. Alt blir endevendt, og jeg tror vi er litt mer utsatt enn andre kommuner. Men det er ikke verre enn at jeg kan gå ut og drikke øl med den samme gamle gjengen hver fredag. Røros er et åpent, tolerant og aksepterende samfunn. Og samtidig litt direkte. Folk sier det de mener. Det hender jeg får passet mitt påskrevet – og at det kommer noe i retur, ler Andersen, og forteller at det er noen som alltid klager.

Men dem er han lite utsatt for. Han passer på å ikke love noe. Dermed er det ingen som kan si at han ikke har innfridd. Sist gikk han til valg på to ting: å få orden i økonomien og bygge ny barneskole. Sånn ble det.

Ellen Beate Dyvi

Bjørn Rogstad hadde ikke regnet med å bli ordfører, verken første, andre eller tredje gang han ble valgt til varaordfører. Men er man vara så er man vara. Og da må man regne med å rykke opp, hvis ordføreren blir syk, slik tilfellet var i Rennebu. Nå er han formelt valgt, og Rogstad trives godt i rollen. Mye bedre enn som tannlege.

Sentrum i Rennebu kommune ligger ni mil sør for Trondheim. Vi setter oss i bilen og kjører gjennom regnbyger og gråvær, en av de aller siste dagene i april. Akkurat i det vi parkerer foran kommunehuset skinner solen og vi blir møtt av ordføreren, og invitert inn. I løpet av et par timer, mens vi av og til ser ut av vinduet, ser vi at det skifter. Plutselig regner det igjen, for ikke å si snør. Bjørn Rogstad synes våren kommer sent i år. Minst to uker for sent.

– Jeg trives veldig godt. Og jeg liker bedre å være ordfører enn tannlege. Det var i grunnen ikke et riktig valg for meg, det å studere odontologi, og jeg ville ikke valgt det samme igjen. Det er nok grunnen til at jeg alltid har holdt på med andre ting, som politikk og idrettsadministrasjon. Og nå synes jeg det er veldig artig å drive med dette på heltid.

– Hvordan ser en ordførerdag ut?

– Det varierer fra dag til dag, selv sagt. Men som oftest består en dag av møter med mange ulike mennesker. Det er mange som finner veien hit og som gjerne vil diskutere sin spesielle sak eller sitt problem med ordføreren personlig. Ordføreren er kommunens fremste folkevalgte og et slags ombud for hele befolkningen. Noen ganger blir jeg forundret over hva de vil ha hjelp til. For øvrig er ordførergjeringen alt og ingenting, og langt på vei det en gjør det til. En må like å møte folk, og kunne forholde seg både oppover og nedover.

Selve partipolitikken er vi ferdige med når konstitueringen av kommunestyret er gjort. Her er så si alle partier representert i én koalisjon.

Av formelle ting er jeg leder av formannskapet og kommunestyret. Kommunestyret møtes én gang i måneden og formannskapet to ganger.

– Hva lever folk av i Rennebu?

– Vi har 3 000 innbyggere. Det tallet har holdt seg stabilt de siste årene. 20 prosent driver med jordbruk. Det er ganske mye, sammenlignet med landsgjennomsnittet på tre prosent. Ellers er vi landets største hytteprodusent, både laftede og ferdighytter. Dessuten har Tine et stort anlegg i kommunen. Og så har vi styringssentralen for kraftverk for nesten hele Sør-Trøndelag. Kraftinntektene utgjør mye, etter Ørklå- og Granaubbyggingen tidlig på 80-tallet, selv om ikke alt går i kommunekassen.

– Hvordan er det med barnehagedekningen i Rennebu?

– Her er det full barnehagedekning. Ikke en eneste unge på venteliste. Vi har det bra og har god standard på det meste. Alt fra helse og omsorg til skole. Vi har sykehjem og god legedekning. Det eneste det er litt dårlig med i øyeblikket, er tannlegedekningen. Etter at jeg ble ordfører har det vært en vikar her et par dager i uken. Og det er ikke nok.

– Er du fra Rennebu selv?

– Nei, jeg er vokst opp i Valdres, Malvik og Støren. Vi flyttet hit fra Trondheim i 1971 og skulle være her et par år. Nå er det blitt 35. Etter så mange år som tannlege tør jeg nesten si at jeg kjenner alle kommunens innbyggere. Mange har jeg kjent siden de var tre år og kom til tannlegen første gang. Det ser jeg på som en stor fordel for en ordfører.

– Hvor stor er denne kommunen?

– Ett tusen kvadratkilometer. Og mye av det er fjell. Vi har Gauldalsvidda i øst og Trollheimen i vest. Jøldalshytta ligger i Rennebu kommune, for den som har vært der. Dessuten er Rennebu

en skikkelig skibygd. Magne Myrmo kommer herfra. Og Vebjørn Rodal. Likeledes Vegard Heggem, skryter ordføren.

Dette er kjente navn. Stikkordene er henholdsvis ski, 800 meter og fotball.

– Vi arrangerte NM på ski i 1998. Og jeg var også med da Trondheim arrangerte VM og under OL på Lillehammer. Jeg har alltid vært med på sånne ting.

– Får du noen turister hit, da?

– Ja, med nærmere to tusen hytter i kommunen er det mange som stadig vender tilbake når de har ferie eller noen dager fri. Laksefiske i Orkla er også populært. Men vi mangler et skikkelig overnattingssted. Misjonsselskapet har 20–30 senger. Men det er ikke

helt hotell. Jeg savner det. Det var nære på for noen år siden, men det ble ikke noe av, dessverre. Men vi får mange gjester når det er Rennebumartnan den tredje helgen i august. Hvert år kommer en 20 000 besøkende til den. Da er det husflid og håndverk. Mange vil være med, med skikkelige ting, og det er mange som blir avvist. Her er det ikke en eneste ballong eller spekepølse å se. I år blir det 18. – 20. august, lokker Bjørn Rogstad, og forteller at tidsregningen i kommunen er før og etter martnan. Og elgjakten. Det er mye friluftsliv og ski. Men personlig synes han vinteren er lang nok.

Vi får et lite stykke Rennebugranitt i hånden, den nydelige hvite med litt

Bjørn Rogstad signerer boken om tradisjonsmat fra Rennebu. Han er stolt av kommunen som har så mye å by på.

grønt i, som skal bekle den ene fasaden av Oslos nye opera, og sier farvel til Rasken som står i resepsjonen. En bjørn som ble fraktet over grensen til Sverige da han ikke klarte å ligge unna bygdas sauer sommeren 1996. Da han kom tilbake igjen til Rennebu ble det brått slutt på moroa.

Det er det for oss også. Vi må videre langs E6, RV3, eller med Dovrebanen. Det er mye å velge i. Rennebu er en sentralt plassert utkantkommune.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi